

Вильна. Вторникъ I Марта — 1838 — Wilno. Wtorek I Marca

28 Дня.	Утро.	28 дюй	3,2 лин.	— 14,2	Ю. слабый.	Ясно.
	По полудни.	28 —	3,4 —	— 1,0		
	Вечерь.	28 —	3,6 —	— 6,1		

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE.

I Аренда.

Отъ Виленской Казенной Палаты объявляется, что Староство Керновское въ Виленскомъ уездѣ лежащее по неисправности настоящаго арендатора помѣщика Бѣлинскаго въ платежъ слѣдующаго казны дохода, предполагается къ отдачѣ съ торговъ въ аренду на одинъ годъ то есть: до истечения права его на то имѣніе, на что и назначены сроки 11 и 14 будущаго Марта мѣся; почему желающіе торговаться на оное; благоволятъ явиться въ Палату сами или выслать повѣренныхъ съ благонадежными залогами. Имѣніе то заключаетъ фольварокъ 1, крестьянскихъ душъ 54, земли пахатной экономической 157, крестьянской 471 десятина, сѣнокошной экономической 21, крестьянской 129 десятины, ильсу 367 десятины, годоваго дохода исчислено 628 руб. 11 коп. сереб. 26 Февраля 1838 года.

Совѣтникъ И. Крыловъ.
Началь. Стола А. Довгердъ. (248)

I Arenda.

Od Wileńskiej Izby Skarbowey ogłasza się, iż Starostwo Kiernowskie w Wileńskim pccie położone z powodu niekuratejności terażniejszego dzierżawcy obywatela Bielińskiego w opłacie należnego do Skarbu dochodu, zamierza się do oddania z targow w arendę na jeden rok to jest: do upłynienia prawa jego na takowu majątek, do czego i przeznaczone terminy 11, i 14 następującego mca Marca; azatém życzący targować się na nie, zechcą przybyć do Izby sami lub przysłać plenipotentow z pewnemi ewikcyami. Majątek ten zawiera folwark 1, włościańskich dusz 54, ziemi uprawnej ekonomicznej 157, włościańskiej 471 dziesięcin, łąk ekonomicznych 21, włościańskich 129 dzies., i lasu 367 dzies., rocznego dochodu wyliczono 628 r. 11 kop. srebrem. 26 Lutego 1838 roku.

Совѣтникъ J. Крыловъ.
Naczelnik Stołu A. Dowgird. (248)

Т Е А Т Р Ъ.

Отвѣтъ на критическое сужденіе о Драматическихъ Артистахъ помѣщенное въ сочиненіи: Wizerunki i Roztrząsania Naukowe, книжка 21.

Tempora mutantur, et nos... in illis.

Удивляемся отчего у насъ такъ малосочиненій, приводящихъ на память намъ сокровища польскаго языка въ цвѣтущія времена словесности. Къ сожалѣнію!...мы должны скарбѣть о томъ, что причиною такого упадка по большей части сами издали, которые начинаютъ хорошо, а оканчиваютъ худо. Журналъ Wizerunki i Roztrząsania Naukowe пользовался до сихъ поръ своею извѣстностію, но если начнутъ помѣщать въ немъ клеветы основанныя не на здоровомъ смыслѣ, а только на злонамѣренной личности, издание это постигнетъ такаяжь судьба, какъ и многія другія. Впрочемъ и неудивительно, что у насъ довольно такихъ, которые проспавшись каются въ томъ, что сорѣшили за портеромъ или виномъ — Есть пословица: какъ поживешь такъ и прослывешь; и я какъ посторонній человекъ умолчалъ бы о чужихъ неприличныхъ поступкахъ; но когда на то рѣшается послѣдователь Темиды, когда тотъ, котораго предназначеніе доказывать ближнимъ справедливость, извергаетъ ядъ неправосудія на невинныхъ, немогу остаться къ тому равнодушнымъ, и хочу обличить несправедливыя зловловія на тѣхъ, которые уже по своему званію довольно несчастны. — Во всемъ должно соблюдать умѣренность; но Г. Ассесоръ (?) однихъ очень хвалить, другихъ слишкомъ унижать. Г-ну Критику неслѣдуетъ забывать, что перо омоченное въ ядъ не можетъ быть сужденіемъ нашего свѣта, и тѣ, которые въ продолженіи двадцати слишкомъ лѣтъ пользовались одобреніемъ заграничной публики, не лишатся въ глазахъ ея достоинства, несмотря на то, что Г. Ассесоръ де Штрункъ (?) увлекаясь личностію, всего лишаетъ ихъ. — И здѣсь не намѣренъ защищать всѣхъ актеровъ и актрисъ; ни время ни знакомство съ ихъ талантами не позволяютъ мнѣ это сдѣлать. Только долговременное знакомство съ Г. Асниковскимъ и извѣстность его таланта заставляютъ меня объявить свое мнѣніе и остановить источникъ клеветъ, изливающихъ на него ядъ свой. — Въ основаніе драматиче-

Т Е А Т Р.

Одповідь на критику Артистівъ Драматycznych, umieszczoną w Wizerunkach i Roztrząsaniachъ Naukowych tomik 21.

„Tempora mutantur, et nos... in illis”

Дзиви́мы się, iż mało mamy pism, któreby nam przypominały bogactwa mowy polskiej, z najpiękniejszych czasow literatury. Niestety!... płakać nam należy, iż do ich upadku, przyczyniają się najwięcej sami wydawcy, którzy w początkach piszą złotem, a nicością pieczętują. Wizerunki i Roztrząsania Naukowe, miały swą dotąd powagę; ale gdy zaczną umieszczać czernidła, pochodzące nie ze zdrowego rozsądku, lecz z nagannej osobistości, los tego pisma będzie tenże sam co i wielu podobnych. Z tym wszystkim niedziw, że dosyć mamy takich, którzy wypawszy się, żałują błędow przy porterze lub winie popełnionych. Powiadają: „jak sobie kto pościele tak się wyspi.” Więc i ja, jako człowiek niemiejscowy, zamiechałbym na cudze niedorzeczności, przecięż, gdy one popełnia zwolennik Temidy, ten, który wyznaczonvm jest, aby wymierzał sprawiedliwość bliżnim, wyrzuca ekstrakt niesprawiedliwości na niewinnych; na to obojętnym bydź niemogę i zawstydzam niesłusznie miotaną potwarz na tych, którzy ze swego powołania dosyć i tak są nieszczęśliwymi. We wszystkim powinna bydź równowaga; Pan Assesor (?) zaś jednym zbytніе pochwały przypisuje, drugich zanadto poniża. Niech Pan krytyk pamięta o tém, że jego w żółci maczane pióro, nie jest wyrokiem naszego swiata, i ci, co przez lat dwadzieścia kilka, zastużyli na pochwałę Publiczności zagranicznej, nie utracą w jej oczach wartości, chociaż Pan Assesor de Sztrunk (?), powodowany osobistością, wszystko im odbiera. Nie jest moją myślą, abym bronił wszystkich Artystow i Artystek, ani mi bowiem czas, ani znajomość szczególnych talentow nie pozwalają tego. Jedynie dawna znajomość talentu i osoby Pana Асниковского powodują mną, abym zdanie moje otworzył, i zatamował źródło potwarzy, jad swój nań wylewające. Za podstawę swojej znajomości Dramatycznej wziął Pan Assesor (?) czynić wyrzuty Panu Асниковskiemu, iż ma dobry apetyt i wielość cięła. Nie przeczę, iż Pan Асниковski ma jedno i drugie; tylko że Pan Assesor (?) pomylił się cokolwiek wyrzucając mu jakieś kołduny, których on nawet nie lubi, gdyż przybył do Wilna

скихъ своихъ познаній Г. Ассесоръ (?) принялъ упреки Г-ну Асниковскому, что онъ съ хорошимъ аппетитомъ и тучень Соглашаюсь, что Г. Асниковскій имѣеть то и другое, только Г. Ассесоръ ошибается нѣсколько возражая ему на счетъ какихъ то *koludunow*, которыхъ онъ даже нелюбить, прибывъ въ Вильну изъ такой страны, гдѣ кушанье это едва извѣстно только по названію. Г. Ассесоръ (?) укоряетъ Г-на Асниковскаго, что онъ не уважаетъ публики. Почтенный Критикъ слишкомъ ошибается; Г-нъ Асниковскій 24 года посвящая ей свою службу, можетъ и умѣеть цѣнить ея достоинство. Г. Ассесоръ Уголовной Палаты (?) говоритъ, что Г. Асниковскій дѣлаеть въ сценѣ добавки. — Г. Критикъ ошибается въ своихъ замѣчаніяхъ. Видно, что онъ очень мало читалъ и мало знакомъ со свѣтомъ, если отъ Г. Асниковскаго, представляющаго наиболее комическія роли и слѣдовательно низкаго происхожденія, требуетъ, чтобы онъ представлялъ пьянаго сапожника, глупаго бургомистра и простаго служителя и проч., говорилъ языкомъ благородно воспитаннаго человека. По сей то причинѣ если Г. Асниковскій скажетъ что нибудь простонародное, то мало знакомые со свѣтомъ тотчасъ укоряютъ его въ какихъ-то прибавкахъ. Но вотъ въ чемъ дѣло личнаго врага Г-на Асниковскаго. Нѣсколько разъ на Виленской сценѣ представляемы были Мело-драмы „*Chłop milionowy* и *Galganduch*,” то вѣрно почтенный критикъ полагаетъ прибавками миотелки, и проч., такъ какъ Г. Асниковскій при каждомъ предоставленіи поетъ новые стихи собственнаго своего сочиненія (что дѣлають и вездѣ). Но если въ нихъ дѣлается насмѣшка надъ худою женою и мужемъ въ башмакахъ, стоитъ ли за то Г-ну Ассесору сердиться? ... Если въ подобныхъ припѣвахъ случится насмѣшка надъ злою женою, которая не заботясь о хозяйствѣ, играетъ весь день на фортепiano концерты, долженъ ли за то сердиться почтенный соучастникъ въ настоящей критикѣ! Если Г. Асниковскій осмѣиваетъ въ *Galganduch* пьянство и лицемеріе, можно ли это считать поводомъ къ помѣщенію неприличностей въ *Wizerunkach*? ... и проч. и проч.

Однимъ словомъ, Г. Ассесоръ (?) неимѣлъ иной цѣли, какъ только обезчестить Г-на Асниковскаго по личной враждѣ. Ибо, еслибъ хотѣлъ подвергнуть критикѣ игру его, нашель бы довольно пьесъ, когда онъ бываетъ не въ своихъ роляхъ, но для сего нужно знать отношенія Дирекціи Театра и обстоятельства, въ которыхъ недостатокъ артистовъ, нерѣдко вредить званію актера. Наконецъ Г. Ассесоръ (?) хваля талантъ и перо на драматическомъ поприщѣ, преувеличилъ даже, присвоивая Г-ну Асниковскому знаніе иностранныхъ языковъ, — такъ какъ онъ кромѣ природнаго, знаетъ только Нѣмецкій, прочихъ едва начальныя основанія; за что Г. Асниковскій въ не благодаримъ, ибо что онъ знаетъ и чего не въ состояніи исполнить, публика оцѣнила уже въ продолж. 24 лѣтъ. Заключая напоследокъ мои замѣчанія, я не совѣтовалъ бы болѣе Г-ну Ассесору мѣшаться не въ свое дѣло, ибо можетъ постигнуть его судьба Г-на Жофруа.

Вильна 25 Февр. 1838.

Безпристрастный.

III. Przedaż

1 W Sądzie powiatowym Wileńskim będzie się sprzedawać z publicznej licytacji w terminach 18 i 19 dnia następującego miesiąca marca scheda w powiecie Oszmiańskim z exdywizyi majątku Bohdanowa, we wsi Jachimowszczyźnie zesłemu obywatelowi miasta Wilna Maciejowi Maxowi wydzielona, bez dusz włościańskich, waloru wyciągniętej rocznej intraty rubli sreb. 25. Życzący zatem nabyć wiecznością rzeczoną schedę zechcą jawić się w Sądzie niniejszym w oznaczonych terminach. 1838 Lutego 28 dnia. Assesor Kostrowicki.

Regent M. Talatt.

(250)

z takiej prowincyi, gdzie ta potrawa ledwie z nazwiska jest znajomą. Zarzuca Pan Assesor (?) Panu Aśnikowskiemu iż nie szanuje Publiczności! Myli się bardzo P. Krytyk, gdyż P. Aśnikowski służąc jej lat 24, może i umie oceniać jej wartość. Powiada P. Assesor Izby Kryminalnej (?) że P. Aśnikowski robi dodatki na scenie — błędzi P. krytyk bardzo w swoich postrzeżeniach. Widać, że bardzo mało czytał i mało zna świata, jeżeli wymaga od Pana Aśnikowskiego, który przedstawia najwięcej role komiczne, a tém samém figury poziome, aby tenże grając pijanego szewca, nierozsądnego Burmistrza, prostego sługusa i t. d. mówił językiem dobrze wychowanego człowieka. Przeto, jeśli co gminnego Pan Aśnikowski powie na scenie, mało-znający świata przypisują mu zaraz jakieś dodatki. Lecz wiem o co chodzi osobitemu nieprzyjacielowi Pana Aśnikowskiego. Kilkokrotnie były dawane na scenie Wileńskiej Mello-Dramy: „*Chłop milionowy* i *Galganduch*”. Więc Pan krytyk zapewne, miotelki i zwrótki kichające, uważa za dodatki, ponieważ P. Aśnikowski, na każdym przedstawieniu, śpiewa nowe strofy swojej własnej roboty, (co ma miejsce po wszystkich Teatrach). Ale jeśli w nich wysmieje złą żonę lub męża w pantoflach, czyż Pan Assesor powinien się o to gniewać? ... Jeżeli w śpiewkach podobnych znajduje się wysmianie modnej żonki, która zamiast pilnować gospodarstwa, klepie na fortepiano przez cały dzień koncerta, powinieże się o to gniewać Pan współnik niniejszej krytyki? ... Jeżeli P. Aśnikowski wysmiewa w *Galganduchu* pijaństwo i obłudę — czyż to można uważać za powód umieszczenia niedorzeczności w *Wizerunkach*? it. d. i t. d.

Słowem P. Assesor (?) nie miał innego celu, jak tylko zbezczścić Pana Aśnikowskiego urazą osobistą. Bo jeśliby chciał grę jego krytykować, znalazłby dosyć sztuk, w których tenże przedstawia role niewłaściwie sobie powierzone; ale do tego trzeba znajomości stosunków Dyrekcyi Teatralnej i okoliczności, w których niedostatek Artystów, częstokroć szkodzi powołaniu Aktora. Nakoniec, w pochwałach talentu i pióra w zawodzie Dramatycznym, przesadził nawet P. Assesor (?) przyznając Panu Aśnikowskiemu znajomość obcych języków, gdyż tenże, oprócz ojczystego, zna tylko niemiecki, a innych za ledwie początki; a za co P. Aśnikowski, nie ma wdzięczności, bo co umie i czego niezdolnym jest wykonać, Publiczność przez lat 24 już zawyrokowała. Aby nareszcie zakończyć moje uwagi i postrzeżenia, nieradziłbym więcej Panu Assesorowi mieszać się nie do swoich czynności, bo może go spotkać los Pana Żofroa.

Wilno dnia 25 Lutego 1838 r.

Bezstronny.

1. We Czwartek dnia 10 Marca. b. na korzyść *Amelii Czarneckiej*, dany będzie nowy Drammat we 3-ach aktach z Francuzkiego PP. *Frédéric* i *Laqueyrie* przez *Wojciecha Szymanowskiego A. D. T. W.* przełożony, pod nazwiskiem:

M U L A T

c z y l i .

KAFROWIE

Na przyładku dobrej nadziei.

Zakończy ulubiony i od wielu osób żądany *Solo Mazur*, tańczony przez *Pannę Zameckę*.

1 Do handlu Kupca *Alexandra Popowa* w domu Gościnnym pod Ostrą-Bramą, przy był najprzedniejszy świeży podłodny Kawior nazywany *Bahrennoy*, i w tymże handlu sprzedaje się funt po 45 kop. srebrem. (242)

1. Wyjeżdżające za granicę

1. Wyjeżdża za granicę Kupiec *Marek* *Efimowicz* *Гейманъ* съ женою и дочерью. (236)

Wyjeżdża za granicę Kupiec *Marek* *Efimowicz* *Heyman* z żoną i córką. (236)